

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednika vijeća te Jagode Crnokrak, suca izvjestitelja i Mirne Maržić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja P. d.o.o., Z., protiv tuženika B.-P. d.o.o., Z., kojeg zastupa punomoćnica O. M., odvjetnica u Z., radi isplate iznosa od 835.983,58 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2100/09 od 17. prosinca 2009., u sjednici vijeća održanoj 19. ožujka 2014.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana te se potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2100/09 od 17. prosinca 2009.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prvostupanjski je sud održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika A. G. iz Z., poslovni broj Ovr-621/08 od 24. studenog 2008., kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju iznos od 835.983,58 kn sa zateznom kamatom tekućom od dospijeca pojedinog računa do isplate te trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.173,20 kn sa zateznom kamatom od 21. studenog 2008. do isplate.

Takvu odluku sud je donio jer je tijekom postupka utvrdio da postoji dugovanje tuženika prema tužitelju za isporučenu robu po utuženim računima, koju tuženik nije podmirio pa je slijedom toga sukladno odredbi čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku presudio kako je navedeno.

Protiv navedene presude tuženik je pravovremeno podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

U žalbi u bitnome navodi da pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, da je tuženik još u svom prigovoru protiv rješenja o ovrsi istaknuo prigovor dvostruke litispendencije, ali da sud nije odlučio o tom njegovom prigovoru, čime je počinio povredu odredaba parničnog postupka. Nadalje, navodi da tužitelj raspolaže bjanko zadužnicom koja ima svojstvo ovršne isprave pa tužitelj nema pravni interes za pokretanje ovog postupka. Zbog toga je sud trebao primijeniti odredbu čl. 333. st. 2. Zakona o parničnom postupku i odbaciti tužbu. Predlaže da ovaj sud preinači presudu i odbaci tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška tuženiku, podredno da istu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Pobijana presuda ispitana je u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11; dalje: ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

U donošenju pobijane presude nije počinjena niti jedna od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, pa tako niti bitna povreda postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju u svojoj žalbi ukazuje tuženik. Izreka je razumljiva i ne proturječi razlozima, a u obrazloženju su navedeni jasni razlozi o odlučnim činjenicama koji nisu proturječni sadržaju spisa.

Predmetni postupak tužitelj je pokrenuo podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (izvoda iz ovjerenih poslovnih knjiga) radi naplate iznosa od 835.983,58 kn. Povodom toga prijedloga javni bilježnik A. G. iz Z. donio je rješenje o ovrsi poslovnih broj Ovr-621/08 od 24. studenog 2008. Protiv tog rješenja tuženik je izjavio prigovor, nakon čega je rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage te je postupak nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga. Na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 7. prosinca 2009. tuženik je učinio nespornim utuženo potraživanje (list 34. spisa).

Prema tome, uzimajući u obzir da odlučne činjenice između stranaka nisu sporne, pravilno je prvostupanjski sud ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev i sukladno odredbi čl. 451. st. 3. ZPP-a održao na snazi platni nalog. Pazeći pritom po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjski sud osnovanost tužbenog zahtjeva propustio ocijeniti primjenom odredbe čl. 454. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 3/94, 111/93, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01) i čl. 376. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08). Međutim, propust primjene materijalnog prava nije doveo u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane

presude jer je i pravilnom primjenom materijalnog prava trebalo na jednak način odlučiti o tužbenom zahtjevu.

Nije osnovan žalbeni navod da je zbog činjenice što tužitelj raspolaže bjanko zadužnicom, u konkretnom slučaju trebalo primijeniti odredbu čl. 333. st. 2. ZPP-a prema kojoj će sud ako tijekom postupka utvrdi da je parnica među istim stankama pokrenuta o zahtjevu o kojem je već pravomoćno odlučeno odbaciti tužbu. Okolnost što zadužnica, prema svom zakonskom uređenju u smislu odredbe čl. 183. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08) ima svojstvo ovršne isprave, odnosno učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi ne znači da se radi o pravomoćno presuđenoj stvari, jer njezino postojanje pravomoćnom sudskom odlukom ne rješava postojanje u njoj upisane tražbine. S tim u vezi, sama pravna priroda zadužnice, u smislu odredbe čl. 1135. st. 1. ZOO/05, kao vrijednosnog papira, ne ukazuje na to da ima svojstvo presuđene stvari. U prilog navedenom su i dužnikove mogućnosti pobijati zadužnicu pa tako dužnik može u posebnoj parnici tražiti utvrđenje njezine neistinitosti (čl. 187. st. 1. ZPP-a) te sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima zahtijevati utvrđenje njezine ništetnosti, može tužbom pobijati zadužnicu zbog poslovne nesposobnosti i mana volje, a ako je od dužnika bila naplaćena tražbina utvrđena u zadužnici, dužnik može u posebnoj parnici tražiti vraćanje onoga što je naplaćeno na temelju zadužnice, s osnove stjecanja bez osnove.

Što se pak tiče žalbenog navoda da su u konkretnom slučaju povrijeđena pravila o pravnom interesu, ovaj sud navodi da takav žalbeni navod ne utječe na zakonitost i pravilnost pobijane presude. Naime, povreda pravila o pravnom interesu po zakonu ne predstavlja razlog apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, niti iz sadržaja spisa proizlazi da bi prvostupanjski sud time povrijedio neku odredbu procesnog prava koja bi bila od značenja za zakonitost i pravilnost prvostupanjske presude (čl. 354. st. 1. ZPP-a).

Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, presudio kao u izreci.

U Zagrebu 19. ožujka 2014.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
MARINA VELJAK, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN